

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 31/2025
31.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Даница Константиновић, адвокат из ... против туженог Града Новог Сада -Градска управа за инспекцијске послове, Сектор комуналне инспекције, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1346/24 од 25.09.2024. године, у седници одржаној 31.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1346/24 од 25.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1346/24 од 25.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1346/24 од 25.09.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 555/22 од 25.06.2024. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име разлике између исплаћене и припадајуће зараде за период од 01.04.2019. године до 31.03.2020. године исплати 153.274,88 динара са законском затезном каматом на појединачно месечно опредељене износе од доспелости до исплате, ближе наведене у изреци првостепене пресуде и да на наведене износе уплати и припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање за тужиљу у висини према обрачуну надлежних служби: Републичког фонда за здравствено осигурање, Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање и Националне службе за запошљавање, на дан уплате, као и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 184.077,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Предмет тражене правне заштите је исплата разлике између исплаћене и припадајуће зараде за период од 01.04.2019. године до 31.03.2020. године. Побижана одлуком је усвојен тужбени захтев у чињенично правној ситуацији да је тужиља у спорном периоду обављала послове шефа Одсека – комунални инспектор за ..., да је поред послова руковођења обављала и послове комуналног инспектора на терену по ком основу тужени тужиљи није исплатио увећање коефицијента од 20%, сходно члану 5. став 2. алинеја 7. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата именованих и постављених лица и запослених у државним органима, чиме је повређено право тужиље на правичну накнаду за рад и једнаку зараду за исти рад. Побижана пресуда је заснована на примени релевантних одредби материјалног права на утврђено чињенично стање у конкретном предмету, а тужени уз ревизију није доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, какав је у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 28.04.2022. године, а преиначена је поднеском од 11.01.2024. године, а вредност предмета спора је 153.274,88 динара, што према средњем курсу НБС за 1 евро на дан преиначења тужбе износи динарску противвредност 1.307,46 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан

подношења иницијалног акта, то ревизија туженог није дозвољена према члану 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић